

ved vilde vi jo ogsaa komme til at kalde Justitsministeren vor Krigsminister; men vi have jo ikke for Kongeriget nogen Krigsminister, og maae ikke have nogen, og den ærede Justitsminister vil vistnok ogsaa selv bede om, at vi ikke henvide saadanne Sager til ham under Forudsætning af, at han er vor Krigsminister; det kan han ikke paatage sig.

Rosod: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at der kan være Tvivl, om det er rigtigt at henvide Andraget til Justitsministeriet; det burde maaskee nærmest henvises til Finantsministeriet, men jeg skal dog give det af Rigsdagsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds (Albertsen) stillede Endringsforslag min Stemme. Jeg tvivler ikke om, at det kan have sin Vanskelighed at gaae ind paa dette Forslag, men jeg skal sige, hvad min Hovedgrund er til, at jeg desuagtet vil stemme derfor. Jeg troer, at det er godt, at den Bevidsthed gaar ud i Hæren, at den danske Rigsdag omfatter navnlig dens bedagede og til Krigsførelse ubrugbare Medlemmer med sær Omhyggelighed, og jeg vil haabe, at dette vil bidrage Sit til, at Hæren kan føle sig væsentlig som dansk og mindre monarchisk. Af denne Grund skal jeg tillade mig at stemme for dette Forslag; det er kun den ene af de mange Grunde, jeg har dertil.

Tscherning: Jeg vil haabe, at Hæren vil vide, at det er dens Monarch, som den skulder Skyldighed, og som den har svoret sin Ed.

Winther: Jeg hører ikke til dem, der ansee Justitsministeren for at være vor Krigsminister, men hvad den ærede Rigsdagsmand har sigtet til, det er naturligtvis, at Justitsministeren har med endeel Øbelsere at gjøre, som betales af Kongerigets Kasse til Hæren, navnlig med Udskrivningsvæsenet i forskjellige Retninger — det maa være det, hvortil den ærede Rigsdagsmand sigtede. Naar jeg vil stemme for dette Andragende, er det heller ikke, fordi jeg troer, at der er gjort Bedkommende nogen Uret ved ikke at indrømme ham Pension fra Monarchiets Kasse, men det er fordi det forekommer mig, at i en saadan Tid som denne, der

i mange Retninger er en Overgangstid, maa man gjøre nogen Indrømmelse til Fordommene. Der er mange Mænd, der ikke have kunnet finde sig i at leve under de simple Billaar, hvorunder Almuen lever, naar de ere fattige, og det ligger deri, at den Formening har været udbredt, at naar man hørte til en vis Stand og havde en vis Dannelse, kunde det ikke gaae an at være fattig, saa maatte Fattigdommen skjules, man maatte altsaa leve standsmaessigt, selv om det skulde være paa Credit. Det forekommer mig, at man, ved at indrømme en Understøttelse af denne Art, ikke gjør noget Misgreb, men gjør en Indrømmelse til den almindelige Mening her i Landet, og det er nu den almindelige Mening, at naar en Mand har været i en vis Stilling i Staten, saa er det en Nedværdigelse for ham at faae Understøttelse af det almindelige Fattigvæsen. Uagtet jeg for min Part er af den Mening, at dette er en feilagtig Anstuelse, mener jeg dog, at man kan vise et Humanitetshensyn ligeoverfor ældre Mænd, som ere voxede op i ganske andre Forestillinger, og gjøre en Indrømmelse af denne Art; men jeg vil desuden gaae et Skridt videre, idet jeg vil sige, at gaaende ud fra den Betragtning, jeg her har udtalt, kunde der være Anledning til, at der stilledes til Ministeriets Disposition — jeg vilde foretrække til Indenrigsministeriets — en Sum for at lette saadanne Mænds Kaaer, som vare i en meget fremrykket Alder, og som vare voxede op under andre Forestillinger om, hvad der var passende og anstændigt med Hensyn til Understøttelse. Saalænge det communale Understøttelsesvæsen har den Egenkab ved sig, at det kan berøve en Mand visse borgerlige Rettigheder, saalænge forekommer det mig, at der kan være Anledning til fra Statens Side at gjøre Noget i den Retning, som jeg her har omtalt, og naar man sørgede for, at denne Sum ikke blev anvendt til at tilbele Bidrag til nogen Anden end dem, der f. Ex. dengang, da vore Forfatningsforhold bleve omordnede, vare i en vis Alder, jeg vil f. Ex. sige 40 Aar, saa troer jeg ikke, at det i høi Grad vilde komme til at belaste Finantsferne, og jeg mener paa den anden Side, at en Mængde Menninger derved vilde komme til at lide Mindre,